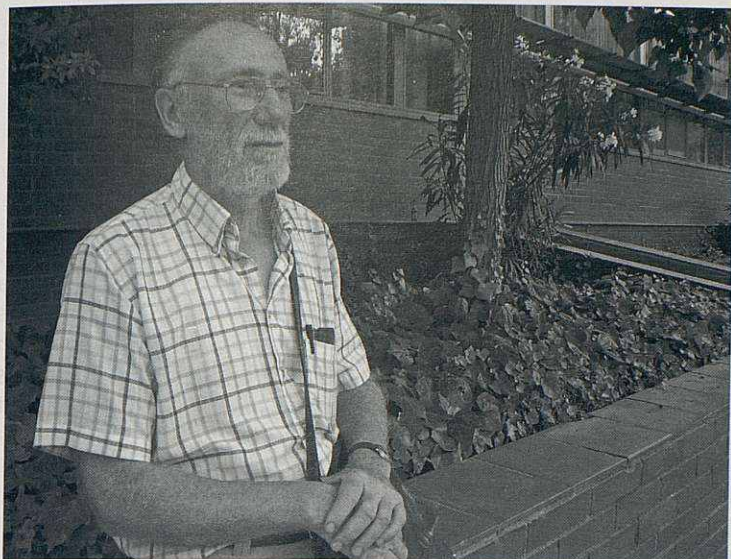

Pujar muntanyes continua sent una font d'il·lusió per aquest alpinista.

comunicació com la fossa tectònica del Vallès-Penedès, que enllaça amb l'Empordà i el Camp de Tarragona. Però la geologia és una gran desconeguda.

Sí?

La gent es pensa que la geologia és una col·lecció de minerals per posar en una vitrina, i n'hi ha que ho confonen amb l'arqueologia i em diuen: "Deus buscar pedres antigues".

Déu n'hi do.

M'esgarrija que hi hagi tan poca cultura geològica! I no ens adonem que sempre estem sobre un substrat geològic: les cases estan assentades sobre roca o sediment. No es pot planificar un país sense tenir un mapa topogràfic i un mapa geològic. ¿Com es pot fer una línia de tren si no se sap de què està constituït el terreny per on passa? Un país sense coneixement geològic no té futur; la geologia és una ciència bàsica indispensable per viure.

Indispensable per viure?

El millor exemple és el petroli que, com diu la paraula, és 'oli de pedra' i fa funcionar el món. La crisi del petroli és una crisi de l'economia mundial. El petroli és roca líquida, i té un origen cent per cent geològic. Per generar-se necessita milions d'anys, que és l'escala en què ens movem els geòlegs.

Parlem d'un problema proper: què pensa de la pedrera de Bigues?

No és un problema geològic, i ni tan sols ambiental. S'hi barreja una qüestió política, econòmica i de compromisos adquirits. És un drama usual a Catalunya: conseqüència de no haver planificat. Posar una pedrera o indústria important al fons de la Vall del Tenes és un disbarat logístic. Abans Bigues era petit, i que hi passessin quatre camions no era problema, però les coses han canviat.

El 1970 vostè va escriure l'assaig "L'alpinisme: mística o humanisme?". Avui l'alpinisme és un esport?

A mi m'ha costat entendre que sigui un esport. Encara ara no et sabia dir si és una mística o un humanisme, tot i que hi ha un component esportiu, perquè sense esforç físic no puges muntanyes. A vegades penso que la muntanya és la meva religió. És una manera de coneix't a tu mateix, de superar-te, de veure que tens uns límits.

Una experiència de soledat?

Sí, però també és disfrutar de l'entorn, de l'exercici. Hi ha molts horitzons; cadascú es marca el seu. És un esport molt obert, sense regles: no té una durada determinada, no hi ha faltes...

Carme Badia i Puig

Als anys setanta, Sàbat va ser guarda d'un refugi del parc nacional d'Aigüestortes-Sant Maurici.